

ПЕЙО ЯВОРОВ БЕЖАНЦИ

chitanka.info

Аз често виждам из градът,
по всеки път и кръстопът
на Македония чадата:
от старци чак до младенци,
все нови гости — бежанци —
завареници на съдбата...

Сред пламъка на скъп имот
избавили един живот,
те вихром идат: бесни хали
зад Рила кършат всеки час
гори, вековни сън отспали,
и падат листи между нас.

...Ей старец прегърбавен тук,
повел невръстния си внук,
по чуждите врати се взира;
безумен ходи той весден
и вечно бърбри удивен,
че къщата си не намира.

...Ей майка с пеленаче там,
изправена пред божии храм,
до сраден урод просекиня;
в дълбоко хлътнали очи
не свян, а ужаса личи:
посяга тя за милостиня!

...Сред улицата ей мома,
на свят остала сам-сама,
не знае път нагде да хване;
ала и в грубия сукман
тя самодива е по стан:
без залък няма да остане...

*И постоянно срещам аз,
под дъжд и вятър, сняг и мраз,
сред вълчия човешки род
от празния небесен свод
те чакат милост и защита.*

*Те чакат милост... Но да знам,
че някой бог всемоушен там
стои над всичко хладен зрител,
извикал бих от дън гърди
към тоя тъмен промислител:
о, господи, проклет бъди!*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.